

щото го опредѣли пристойно и благоудго-
дно за да обитава и сѣди дѣхоти въ него.

1. Дано бы ми го истѣлкъвала, мамо: же-
лаемъ да са надчимъ сичко нѣщо за това,
а найвече за вътрешнитѣ страны.

Не помнишъ ли, че ми каза нѣщо малко
за тѣхъ, като са разговорихме за малките
колелета на часословникатъ ти, които пра-
ватъ показателите да са движатъ?

М. Помнимъ го, и надамсе че ще можемъ
въ мало время да ти кажа нѣкое нѣщо за
тѣхъ страны. Когато го обаче направимъ,
требва да употребимъ доволно время, за да
ти обавимъ нѣкои живописаніа, които и-
мамъ, та така да ме разумѣешъ добръ.

Но, за да ти покажемъ, че Богъ е добръ
камъ тебе имамъ едно друго нѣщо да ти
кажа, преди да оставиме разговоратъ ни
сега.

1. Какво нѣщо е, мамо?

М. Богъ не ти даде самъ пристойно и до-
бродгодно тѣло за мѣстопребываніе на дѣ-
шжта ти, но смисли, каква дивна и чѣдна
дѣшжти создаде, за да обитава въ това
любезнѣтно тѣло, и да го употребява, и да